

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ἡ Ἁγία Οὐΐνεφρίδη ἐν Τρεφφύννω (Χόλυγουελ)

† 3η Νοεμβρίου

Ἡ Ἁγία Οὐΐνεφρίδη (Winefred) ἦταν κόρη ἑνὸς εὐγενοῦς Συμβούλου τοῦ Βασιλέως τῶν Οὐαλλῶν, στὴν βόρεια Οὐαλλία κατὰ τὸν Ζ' αἰῶνα.

Ἀνηψιά καὶ πνευματικὴ θυγατέρα τοῦ Ἁγίου Μπεούνω († Μνήμη: 21η Ἀπριλίου), ἀνατρέφθηκε στὴν πίστι σύμφωνα μὲ τὸ εὐαγγελικὸ ἦθος καὶ ἐπόθησε ἐκ νεότητος νὰ ἀφιερωθῇ στὸν Νυμφίον Χριστό.

Ὁ υἱὸς ἑνὸς ἀρχηγοῦ μιᾶς γειτονικῆς φυλῆς, ὀνομαζόμενος Κάραντοκ, κατελήφθη ἀπὸ ἀνίερο πάθος γιὰ τὴν νέα παρθένο.

Ὁ Ἅγιος Μπεούνω.

Ἀφοῦ ἀντιμετώπισε τὴν σταθερὴ τῆς ἄρνησι νὰ ὑποκύψῃ στὶς προτάσεις του, τὴν κατεδίωξε ἔφιππος καὶ ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴ τῆς μὲ τὸ ξίφος του, πλησίον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ἡ Οὐΐνεφρίδη προσπαθοῦσε νὰ εὑρῇ καταφύγιο.

Στὸ σημεῖο ὅπου ἔπεσε ἡ ἁγία κεφαλὴ τῆς ἀνέβλυσε μιὰ ἱαματικὴ πηγὴ γιὰ ὅσους ἀντλοῦσαν μὲ πίστι ἀπὸ τὸ νερό τῆς, ἡ ὁποία ὠνομάσθηκε Τρέφφυννον ἢ Χόλυγουελ (Holywell), δηλαδὴ Ἁγίασμα.

Τὸ Ἅγίασμα τῆς Ἁγίας Οὐϊνεφρίδη,
ἐσωτερικὴ ἄποψις (ἀριστερὰ) καὶ ἐξωτερικὴ ἄποψις (δεξιὰ).

Ὁ Ἅγιος Μπεούνω, ἐξεληθὼν τοῦ Ναοῦ συνήρμωσε τὴν κεφαλὴ τῆς Ἁγίας στὸ σῶμα της καὶ προσευχήθηκε στὸν Ζωοδότη Χριστὸ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ψυχὴ της.

Καὶ ὦ τοῦ θαύματος! ἡ νέα ἐπανήλθε στὴν ζωὴ.

Μετὰ τὴν κοίμησι τοῦ Ἁγίου Μπεούνω, ἡ ἁγία παρθένος εἰσῆλθε στὴν Μονὴ Οὐϊθεριν, ὅπου ἐξῆσε ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγησι τῆς θείας αὐτῆς, τῆς Ὁσίας Τενουά, τὴν ὁποίαν πιθανῶς διαδέχθηκε.

Κοιμήθηκε τὴν 24ῃ Ἰουνίου 660 καὶ τιμήθηκε ἀμέσως ὡς Ἁγία ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, τόσο γιὰ τὴν ὁσία αὐτῆς βιοτιή, ὅσο καὶ γιὰ τὰ θαύματα τῆς ἁγίας αὐτῆς Πηγῆς.

* * *

Τὸ Χόλυγουελ παραμένει μέχρι σήμερα σημαντικὸς τόπος προσκυνήματος στὴν Μεγάλῃ Βρετανία καὶ τὰ πολλὰ ἀφιερώματα μαρτυροῦν γιὰ τὶς θαυμαστὲς ἰάσεις, τὶς ὁποῖες ἐνεργεῖ ἡ Ἁγία.

Τὸν πρῶτο Βίο τῆς Ἁγίας συνέγραψε ὁ Ἅγιος Ἐλέριος († Μνήμη: 13ῃ Ἰουνίου), συν-κτῆτωρ τῆς Μονῆς Οὐϊθεριν, ἡ ὁποία κατὰ τὴν συνήθεια τοῦ καιροῦ ἐκείνου, συμπεριελάμβανε δύο κεχωρισμένες Ἀδελφότητες, ἀνδρῶα καὶ γυναικεῖα.

Στὰ χρόνια τῆς Μεταρρυθμίσεως, ἐχάθησαν τὰ τίμια Λεῖψανα τῆς Ἁγίας, πλὴν ἑνὸς δακτύλου.

Ἐπικαλεῖται ὡς Προστάτις τῶν παρθένων.

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!*